Súd:	Okresný súd Svidník
Spisová značka:	8C/100/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8614206240
Dátum vydania rozhodnutia:	23. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Matúš Tarcala
ECLI:	ECLI:SK:OSSK:2015:8614206240.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická č. 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanému O. X.XXX,XX, nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie 4.502,45 Eur s príslušenstvom takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2 872,13 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 2 872,13 Eur od 18.12.2012 do zaplatenia a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v rozsahu 74,47 Eur a trov právneho zastúpenia v rozsahu 258,21 Eur a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 21.11.2014 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 4.502,45 Eur, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 370,40 Eur odo dňa 18.12.2012 do 31.12.2013, úrok z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 4.502,45 Eur odo dňa 01.01.2014 do zaplatenia a trovy konania. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že dňa 06.08.2012 uzatvoril so žalovaným Úverovú zmluvu č. SUA12/003998 prostredníctvom spoločnosti AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s., predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru na nákup osobného motorového vozidla Volkswagen Passat Variant Diesel 01-1.9 TDI Comfortline, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť 60-timi mesačnými splátkami po 179,44 Eur. Žalovaný nezaplatil žiadnu splátku aj napriek opakovaným upomienkam, a preto žalobca v súlade s úverovými podmienkami dňa 17.12.2012 pristúpil k zosplatneniu úverovej zmluvy a doporučeným listom zo dňa 19.12.2012 ho vyzval, aby do 02.01.2013 vrátil dlžnú čiastku 6.777,35 Eur. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil, a tak v súlade s úverovou zmluvou a úverovými zmluvnými podmienkami došlo k prevodu vlastníckeho práva k vozidlu, vozidlo mu bolo odobraté a následne predané za 2.699,- Eur. Náklady spojené s predajom vozidla zaúčtované po zosplatnení úverovej zmluvy predstavujú sumu 424,10 Eur, pričom tieto výdavky sú s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/133/2013 účelne vynaložené. Dňa 24.09.2013 zaslal žalobca žalovanému oznámenie o odpredaji vozidla s výzvou na doplatenie dlhu do 08.10.2013 vo výške 4.827,73 Eur pozostávajúceho zo zosplatneného úveru 6.777,35 Eur mínus suma za odpredaj vozidla vo výške 2.699,- Eur plus náklady spojené s predajom vozidla 424,10 Eur, t.j. 4.502,45 Eur a zosplatneného úroku z omeškania.

Žalovaný sa k podanej žalobe písomne nevyjadril. Žaloba mu bola s prílohami doručená do vlastných rúk dňa 23.03.2015.

Žalobca na výzvu súdu podaním zo dňa 04.05.2015 bližšie špecifikoval uplatnený nárok, pričom konštatoval, že suma 4.502,45 Eur je tvorená súčtom nesplatenej istiny 4.547,35 Eur, úrokového vyrovnania 70,21 Eur, marketingovej akcie 1.082,03 Eur, dlžných splátok 717,76 Eur, ostatných dlhov (zmluvných pokút) 120,- Eur, poplatku Externej agentúry 240,- Eur a nákladov spojených s predajom vozidla 424,10 Eur mínus získaná cena za odpredaj vozidla 2.699,- Eur. Nesplatená istina 4.547,35 Eur predstavuje súčet splátok istiny od nasledujúcej splátky splatnej po zosplatnení (03.01.2013) do splátky splatnej dňa 03.08.2017 - konečná splatnosť úveru. Úrokové vyrovnanie predstavuje úrok za 14 dní od splatnosti poslednej neuhradenej splátky pred zosplatnením úverovej zmluvy dňa 03.12.2012 ku dňu 17.12.2012 (150,44 Eur : 30 x 14 dní = 70,21 Eur). Marketingová akcia predstavuje výšku poskytnutej zľavy 1.200,- Eur v zmysle čl. 10 Úverovej zmluvy po amortizácii (1.082,03 Eur). Predstavuje sumu, ktorú žalobca pri podpise úverovej zmluvy uhradil za žalovaného na účet predajcu a ktorá suma bola použitá na úhradu časti kúpnej ceny. Dlžné splátky 717,76 Eur sú splátkami neuhradenými ku zosplatneniu úverovej zmluvy ku dňu 17.12.2012 (september až december 2012) - 4 x 179,44 Eur. Ostatné dlhy (zmluvné pokuty) vo výške 120,- Eur sú vyúčtované v zmysle hlavy 19 § 3 úverových podmienok - poplatok za upomienku splatnú 21.09.2012. Poplatok externej agentúry 240,- Eur predstavuje poplatok za odobratie vozidla zaplatený na základe vystavenej faktúry z mandátnej zmluvy medzi žalobcom a externou agentúrou MABORO, spol. s r.o.. Podľa zmluvy vykonávala externá agentúra ako mandatár činnosti smerujúce k prevzatiu, resp. odobratiu vozidiel prenechaných do užívania dlžníkom. Cena za predaj vozidla 2.699,- Eur tvorí sumu, za ktorú sa vozidlo odpredalo prostredníctvom spoločnosti DAREX SK, s.r.o.. Náklady spojené s predajom vozidla vo výške 424,10 Eur sú tvorené nákladmi za vypracovanie znaleckého posudku na výpočet všeobecnej hodnoty vozidla (35,- Eur), nákladmi za odhlásenie vozidla (60,- Eur), provízie z predaja vozidla spoločnosti DAREX SK, s.r.o. (259,10 Eur) a zákonným poistením vozidla za obdobie od 17.12.2012 do 13.09.2013 zaplateným poisťovni Generali Slovensko (70,- Eur). Podaním zo dňa 05.06.2015 žalobca ďalej uviedol, že čiastka 2.040,35 Eur uvedená vo výpise z účtu pozostáva zo sumy 840,35 Eur, čo sú náklady spojené s poskytnutím úveru, t.j. provízia zaplatená predajcovi predmetu financovania, ktorú nezaplatil žalovaný, ale na jej zaplatenie bol poskytnutý úver a sumy 1.200 Eur tvoriacej marketingovú akciu.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca a ani žalovaný. Pojednávania sa zúčastnil právny zástupca žalobcu, ktorý ospravedlnil neprítomnosť žalobcu. Žalovaný svoju neprítomnosť neospravedlnil a nepožiadal z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Preto súd prejednal a rozhodol vec na pojednávaní v neprítomnosti žalobcu a žalovaného v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Právny zástupca žalobcu na nariadenom pojednávaní uviedol, že suma 1.200,- Eur tvoriaca marketingovú akciu je časťou kúpnej ceny, ktorú za žalovaného zaplatil žalobca na základe článku 10. úverovej zmluvy. Teda dá sa povedať, že predaná cena predmetu financovania v tomto prípade nebola 4.250,- Eur ale o 1.200,- Eur vyššia. Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie sumy 840,35 Eur uvedenej v úverovej zmluve, tak celková výška úveru je vo výške 4.665,35 Eur a preto nie je potrebné, aby sa táto celková výška úveru delila na nároky - na predajnú cenu predmetu financovania a na náklady spojené s poskytnutím úveru. To, že si zmluvné strany dohodli určitý rozklad celkovej výšky úveru na veci nič nemení. Rozhodujúci je údaj celkovej výšky úveru, ktorá sa rozpočítava na splátky a ktorej sa týkajú aj jednotlivé náležitosti zmluvy o úvere (ako RPMN a pod.). Ide skôr o obchodnú zvyklosť (takéto delenie), ako nejaký hmotnoprávny dopad na obsah zmluvného vzťahu, čo by malo mať relevanciu pre posúdenie danej úverovej zmluvy. Ak ide o poplatok externej agentúry vo výške 240,- Eur, ktorý bol vyúčtovaný, k tomu predložil súdu krátkou cestou záverečnú správu z inkasného konania, z ktorej vyplýva, že žalovaný bol opakovane kontaktovaný od 2.10.2012 do 10.12.2012. Tieto úkony boli vykonané externou firmou MABORO s.r.o., podľa mandátnej zmluvy v mene a na účet žalobcu. Vo vzťahu k údaju o priemernej hodnote RPMN uvedenej v zmluve uviedol, že k presným údajom sa vyjadriť nevie, avšak pokiaľ ide len o chybu v desatinnej čiarke alebo nejakú chybu v písaní, je možné túto vadu zhojiť výkladovými pravidlami, ak je obsah právneho úkonu nepochybný.

Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie vyjadrením právneho zástupcu žalobcu a listinnými dôkazmi - prečítaním obsahu súhrnných informácií o údajoch o novoposkytovaných

spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrťrok 2012 a správou k inkasnému konaniu (s ostatným obsahom spisu sa súd oboznámil, žalobca netrval na jeho oboznamovaní na pojednávaní, pričom ostatné listinné dôkazy boli všetkým účastníkom doručené - § 129 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom od 11.06.2015) a zistil tento skutkový stav:

Z obsahu úverovej zmluvy č. SUA12/003998 zo dňa 06.08.2012 súd zistil, že žalobca ako veriteľ prostredníctvom spoločnosti AUTOCENTRUM AAA AUTO a.s., poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver na nákup osobného motorového vozidla Volkswagen Passat Variant Diesel 01-1.9 TDI Confortline. Predajná cena predmetu financovania bola 4.250,- Eur vrátane DPH, žalovaný zaplatil v hotovosti sumu 425,- Eur, pričom náklady spojené s poskytnutím úveru boli 840,35 Eur a celková výška úveru 4.665,35 Eur. Dojednaný poplatok za poskytnutie úveru bol 0,- Eur, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) bola v zmluve uvedená 47,83%, ročná úroková sadzba 39,712143%, priemerná hodnota RPMN 50%, celkové náklady spotrebiteľa 6.101,05 Eur, celková čiastka splatná spotrebiteľom 10.766,40 Eur, konečná splatnosť úveru 03.08.2017. Úver mal byť splatený 60 mesačnými splátkami po 179,44 Eur s dátumom prvej mesačnej splátky 03.09.2012. Úver bol zabezpečený (bod 5 Zmluvy) Zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k predmetu financovania a Dohodou o zrážkach zo mzdy (článok 6 zmluvy).

Spolu so zmluvou o úvere uzavreli účastníci zmluvy aj samostatnú Zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, predmetom ktorej bol dočasný a bezodplatný prevod vlastníckeho práva k predmetu financovania na veriteľa (žalobcu) za účelom zabezpečenia splatenia jeho pohľadávok vzniknutých na základe alebo v súvislosti s úverovou zmluvou, z titulu porušenia zmluvnej alebo zákonnej povinnosti dlžníka, všetkých nárokov vzniknutých veriteľovi v dôsledku odstúpenia od úverovej zmluvy a nárokov, ktoré vzniknú veriteľovi voči dlžníkovi z bezdôvodného obohatenia (bod 2.2 Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva).

Z vyjadrenia žalobcu (čo žalovaný nerozporoval) súd zistil, že žalovaný nezaplatil žalobcovi ani jednu splátku úveru

Z oznámenia o predaji vozidla a výzvy k doplateniu dlhu zo dňa 24.09.2013 súd zistil, že z dôvodu omeškania s úhradou splátok úveru došlo k účinnosti prevodu vlastníckeho práva k vozidlu, vozidlo bolo odobraté a predané za 2.699,- Eur (faktúra vystavená novému nadobúdateľovi v spise na č.l. 20).

Žalobca je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetom jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Žalovaný je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou, čo nakoniec nebolo ani medzi účastníkmi sporné. Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods.1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 21 ods. 1 až 3 ZoSÚ veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých a poskytnutých spotrebiteľských úveroch. Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety. Za správnosť údajov podľa odseku 1 zodpovedá veriteľ.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 a 10 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 553c ods. 1 OZ ak zabezpečený záväzok nie je riadne a včas splnený, veriteľ je oprávnený začať výkon zabezpečovacieho prevodu práva a prevedené právo speňažiť spôsobom uvedeným v zmluve alebo dražbou podľa osobitného zákona.

Podľa § 553d ods. 2 OZ veriteľ má právo na náhradu nákladov účelne vynaložených v súvislosti s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva.

Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"). Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (cit. ust. § 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

V prejednávanej veci ma súd za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 3.825,- Eur (predajná cena vozidla bola 4.250,- Eur, pričom žalovaný za vozidlo zaplatil v hotovosti akontáciu 425,- Eur), z ktorého žalovaný následne nezaplatil ani jednu splátku. Predajom predmetu financovania úveru (motorového vozidla) po jeho odobratí žalovanému na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva sa dlh žalovaného znížil o sumu 2.699,- Eur, za ktorú bolo vozidlo predané. Zo žalobcom predloženej záverečnej správy k inkasnému konaniu vyplýva, že žalovaný nemal na zaplatenie dlhu, a preto už nemal záujem o vozidlo.

Žalobca si v zmysle ním predloženej špecifikácie uplatňuje voči žalovanému nárok pozostávajúci z nesplatenej istiny 4.547,35 Eur, úrokového vyrovnania 70,21 Eur, marketingovej akcie 1.082,03 Eur, dlžných splátok 717,76 Eur, ostatných dlhov (zmluvné pokuty) 120,- Eur, poplatok externej agentúry 240,- Eur a nákladov spojených s predajom vozidla 424,10 Eur po zohľadnení zníženia dlhu o 2.699,- Eur získaných predajom vozidla.. Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci Océano Grupo Editorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že nárok je dôvodný len v časti.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí totiž okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle citovaného § 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ aj uvedenie priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenej podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok.

Pre určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ musia byť podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ kumulatívne naplnené 2 podmienky a to:
a) údaj o RPMN musí byť uvedený nesprávne a zároveň
b) údaj je uvedený v neprospech spotrebiteľa

V predmetnej úverovej zmluve je priemerná RPMN uvedená vo výške 50%. Z internetovej stránky Ministerstva financií Slovenskej republiky, kde sú zverejňované súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch spotrebiteľmi (http://www.finance.gov.sk/Default.aspx?CatID=6783) súd zistil, že údaje za 2. štvrťrok 2012 boli zverejnené dňa 31.07.2012. Vzhľadom na to, že zmluva bola uzavretá dňa 06.08.2012, t.j. do 15 kalendárnych dní od zverejnenia uvedených údajov, v súlade s § 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ sa za platnú priemernú hodnotu RPMN považuje priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, t.j. 1. štvrťrok 2012. Podľa zverejnených údajov za 1. štvrťrok 2012 bola priemerná RPMN pri spotrebiteľských úveroch so zabezpečením alebo lízing vo výške od 1500 do 6500 eur vrátane pri zmluvnej splatnosti od 1 do 5 rokov 27,09% a pri zmluvnej splatnosti od 5 do 10 rokov 28,98%. Predmetný úver je úverom so splatnosťou 5 rokov (60 mesačných splátok), vo výške 3.825,- Eur (t.j. od 1500 do 6500,- Eur) a išlo o úver so zabezpečením (zmluvou o zabezpečovacom prevode práva a dohodou o zrážkach zo mzdy). Údaj o priemernej hodnote RPMN je preto v zmluve uvedený nesprávne. Zároveň je nutné konštatovať, že

takto uvedený údaj je údajom uvedeným v neprospech spotrebiteľa. Údaj o RPMN ako aj priemernej RPMN sú údajmi, ktoré majú poskytnúť spotrebiteľovi prehľad o výhodnosti jeho úveru. Porovnaním týchto údajov v zmluve má mať spotrebiteľ možnosť posúdiť, či úver, ktorý má podpisom zmluvy získať (RPMN "jeho" úveru), je výhodný v porovnaní s inými obdobnými úvermi na trhu (priemerná RPMN obdobných úverov na trhu s úvermi). Preto pokiaľ je v zmluve uvedený nesprávny údaj o priemernej hodnote RPMN a to hodnota vyššia, ako bola reálne na základe súhrnných údajov zverejnená, takto nesprávne uvedený údaj je spôsobilý uviesť spotrebiteľa do omylu, že úvery na trhu sú v priemere drahšie, ako reálne sú a teda aj spotrebiteľovi poskytovaný úver je v porovnaní s priemerom výhodnejší. V prejednávanej veci bola RPMN predmetného úveru 47,83%, pričom hodnota priemernej RPMN v zmluve je uvedená vo výške 50%, čo evokuje dojem, že RPMN predmetného úveru je výhodnejšia, ako bol priemer na trhu. Skutočná priemerná RPMN na trhu v rozhodnom období ale bola 27,09%, resp. 28,98%, čo je údaj nižší v porovnaní s RPMN predmetného úveru. Predmetný úver bol preto pokiaľ ide o hodnotu RPMN nevýhodnejší v porovnaní s obdobnými na trhu. Pokiaľ žalobca vo svojom vyjadrení na pojednávaní uviedol, že mohlo ísť len o chybu v písaní, s tým sa súd nemôže v žiadnom prípade stotožniť. Údaj o RPMN ako aj priemernej RPMN je jedným zo základných ukazovateľov výhodnosti spotrebiteľského úveru, a preto je nevyhnutné, aby bol v zmluve uvedený presne, ak má byť spotrebiteľ takouto zmluvou viazaný. Za znenie spotrebiteľskej zmluvy ako aj správnosť a úplnosť údajov v nej uvedených zodpovedá dodávateľ, ktorý jej znenie tvorí. Pokiaľ dôjde k takémuto pochybeniu (či už vedome alebo omylom), zodpovednosť nesie dodávateľ a to v zmysle citovaného § 11 ods.1 písm. b) ZoSÚ vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Navyše pokiaľ žalobca uviedol, že chybu v písaní je možné zhojiť výkladovými pravidlami, ak je obsah právneho úkonu nepochybný, tak je nutné uviesť, že údaj o priemernej hodnote RPMN nie je údaj plynúci z ostaného obsahu zmluvy (z ktorého by bolo možné vyvodiť jeho zrejmú nesprávnosť) ale informatívny údaj nezávislý od ostatného obsahu zmluvy - údaj zverejnený Ministerstvom financií Slovenskej republiky v súlade s § 21 ZoSÚ.

Žalovanému tak vznikla povinnosť z predmetného úveru vrátiť len istinu vo výške 3.825,- Eur (predajná cena vozidla 4.250,- Eur mínus akontácia 425,- Eur zaplatená žalovaným v hotovosti). Okrem toho má povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.082,03 Eur ako amortizovanú časť marketingovej akcie v zmysle bodu 10.1 Zmluvy. Ide o časť kúpnej ceny predmetného motorového vozidla, ktorú zaplatil žalobca za žalovaného predávajúcemu (z výpisov z účtu v spise na č.l. 61 a 62 je zrejmé, že žalobca zaplatil predávajúcemu kúpnu cenu 3.825,- Eur a sumu 2.040,35 Eur ako súčet marketingovej akcie 1.200,- Eur a 840,35 Eur náklady spojené s poskytnutím úveru). Súd taktiež priznal žalobcovi nárok na zaplatenie náhrady za poplatok externej agentúry vo výške 240,- Eur. Ide o poplatok, ktorý vynaložil žalobca externej agentúre - spoločnosti MABORO spol. s r.o. za odobratie vozidla žalovanému na základe mandátnej zmluvy. Žalobca predložil súdu záverečnú správu k inkasnému konaniu, z ktorého je zrejmé, že externá agentúra v období od 02.10.2012 do 10.12.2012 vykonala viaceré úkony smerujúce k riešeniu situácie (osobná návšteva žalovaného, poskytnutie dodatočnej lehoty na zaplatenie, telefonická komunikácia, odobratie vozidla a jeho uloženie do depozitu, poskytnutie dodatočnej lehoty na zaplatenie po odobratí vozidla až po odovzdanie vozidla za účelom výkonu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva). Za tieto služby spoločnosť MABORO spol. s r.o. vystavila žalobcovi faktúru (v spise na č.l. 28), ktorú žalobca zaplatil (výpis z účtu na č.l. 29). Súd tieto výdavky hodnotí ako účelne vynaložené v súvislosti s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva (§ 553d ods. 2 OZ). Za takéto výdavky vyhodnotil súd aj vyúčtované náklady spojené s predajom vozidla vo výške 424,10 Eur. Tie pozostávajú zo zaplatenej odmeny za vypracovanie znaleckého posudku na výpočet všeobecnej hodnoty vozidla 35,- Eur (faktúra zo dňa 14.01.2013 v spise na č.l. 26), poplatku za odhlásenie vozidla 60,- Eur, zákonného poistenia vozidla zaplateného žalobcom poisťovni Generali Slovensko poisťovňa, a.s. za obdobie 17.12.2012 do 13.09.2013 vo výške 70,- Eur (potvrdenie o uhradení v spise na č.l. 21) a odmeny spoločnosti Darex SK, s.r.o. vo výške 259,10 Eur ako provízie z predaja vozidla (8% z predajnej ceny 2.699,- Eur + DPH). Určenie všeobecnej hodnoty vozidla znaleckým posudkom je nepochybne úkonom účelným (podľa § 553c ods. 4 OZ veriteľ je pri výkone svojho práva povinný postupovať s náležitou starostlivosťou tak, aby právo previedol za cenu, za akú sa rovnaké alebo porovnateľné právo za porovnateľných podmienok zvyčajne prevádza, inak zodpovedá osobe, ktorá zabezpečenie poskytla, za škodu, ktorú tým spôsobí), rovnako tak aj zaplatenie poplatku za odhlásenie vozidla ako aj povinného zmluvného poistenia motorového vozidla. Za účelne vynaložený súd hodnotí aj výdavok zaplatený spoločnosti (provízia), ktorá predaj uskutočnila vo výške 8% z predajnej ceny vozidla.

Nárok žalobcu je tak dôvodný v rozsahu 2.872,13 Eur (istina 3.825,- Eur + marketingová akcia 1.082,03 Eur + poplatok externej agentúry 240,- Eur + náklady spojené s predajom motorového vozidla 424,10 Eur mínus 2.699,- Eur získaných predajom vozidla).

Súd nepriznal žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty 120,- Eur predstavujúcej poplatok za upomienku vyúčtovaný podľa hlavy 19 ods. 3 Úverových zmluvných podmienok. Podľa uvedeného ustanovenia je v prípade omeškania klienta s úhradou splátky úveru z ÚZ spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný uhradiť spoločnosti poplatok za prvú upomienku vo výške 9,96 € a výške 120 € za druhú a ďalšiu upomienku ... bez ohľadu na počet zaslaných upomienok bude klientovi poplatok za upomienku účtovaný maximálne dvakrát za kalendárny mesiac..." Žalobca nielenže neuniesol dôkazné bremeno toho, že upomienky boli žalovanému doručované, navyše výšku náhrady za upomienky považuje súd za neprimeranú, pretože nezodpovedá výdavkom na vyhotovenie a zaslanie upomienky. Uvedené ustanovenie úverových podmienok oprávňuje veriteľa k zasielaniu až 2 upomienok mesačne, za ktoré si žalobca jednostranne (zakotvením v neprehľadnom texte formulárových úverových podmienok) účtuje paušálnu náhradu 120,- Eur. Súd takýto postup považuje za umelé a neprimerané navyšovanie sankcií za omeškanie dlžníka až o 240,- Eur mesačne (uvedené ustanovenie úverových podmienok pripúšťa aj opakované zasielanie upomienok až 2x za kalendárny mesiac), ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (na doručovanie upomienok je oprávnený len dodávateľ - žalobca, ktorý toto ustanovenie sám zakomponoval do formulárových úverových podmienok).

Súd taktiež nepriznal žalobcovi uplatnený nárok na zaplatenie „nákladov spojených s poskytnutím úveru" vo výške 840,35 Eur. Na nariadenom pojednávaní žalobca uviedol, že rozhodujúci je údaj o celkovej výške úveru a nároky nie je potrebné deliť na predajnú cenu a náklady spojené s jeho poskytnutím, pretože to nemôže mať hmotnoprávny dopad na obsah zmluvného vzťahu, ktorý by mal mať relevanciu pre posúdenie danej úverovej zmluvy (toto delenie je len určitou obchodnou zvyklosťou). V písomnom podaní zo dňa 05.06.2015 žalobca uviedol, že ide o províziu zaplatenú predajcovi predmetu financovania, na ktorú žalovanému poskytol úver (jej vyplatenie preukázal výpisom z účtu na č.l. 62). Podľa názoru súdu ale nie je možné žiadať od spotrebiteľa, aby hradil náklady spojené s poskytnutím úveru, ak v podmienkach splácania úveru (bod 4 zmluvy) je výslovne uvedené, že poplatok za poskytnutie úveru je 0,- Eur. Vyúčtovanie takéhoto nároku je podľa názoru súdu neprípustné a poškodzuje a zavádza spotrebiteľa - uvádza spotrebiteľa do omylu, keď je spotrebiteľ na jednej strane ubezpečovaný, že úver mu je poskytovaný bez poplatku za jeho poskytnutie a zároveň sú mu v inej časti zmluvy účtované náklady za poskytnutie úveru a to dokonca vo výške vyše 1/5 úveru. Súd taktiež poukazuje na to, že žalobca nepreukázal, že by z tohto poplatku mal mať prospech spotrebiteľ, v súvislosti s čím sa stotožňuje s rozhodovacou líniou potvrdenou Vrchným Krajinským súdom Karlsruhe z 3. mája 2011 (17 U 192/10), podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované a vykonávané vo vlastnom záujme dodávateľa (bod 34. rozsudku). Považovať delenie nárokov za určitú „obchodnú zvyklosť" zmluvných strán pri zmluvnom vzťahu s vopred presne neadresovaným subjektom (je nutné pripomenúť, že ide o formulárovú zmluvu a je ťažké si predstaviť, že by v čase vytvárania jej formulárového znenia ako aj postupu pri jej vypĺňaní mohol žalobca vedieť, že k nej pristúpi práve konkrétny spotrebiteľ) podľa názoru súdu nie je možné. Súd považuje za neprípustné, aby mala byť provízia predajcu za uskutočnený obchod hradená spotrebiteľom vo forme navýšenia jeho úveru o túto položku. Súd to hodnotí ako umelé navyšovanie úveru o položku, ktorá má charakter neprijateľného (skrytého) poplatku za poskytnutie úveru (porov. bod 73, 74 rozsudku SD C-143/13 vo veci Matei B. proti SC Volksbank România SA cit.: „V tejto súvislosti treba pripomenúť, že požiadavka, transparentnosti zmluvných podmienok stanovená v článku 4 ods. 2 a článku 5 smernice 93/13, ktoré majú inak zhodný dosah, nemôže byť obmedzená len na ich zrozumiteľnosť z formálneho a gramatického hľadiska (pozri v tomto zmysle rozsudok Kásler a Káslerné Rábai, EU:C:2014:282, body 69 a 71). V neposlednom rade je nutné konštatovať, že úver je považovaný za bezúročný a bez poplatku v zmysle § 11 ods.1 písm. b) ZoSÚ, čo len potvrdzuje to, že posúdenie jednotlivých nárokov má relevanciu pre posúdenie rozsahu dôvodnosti žaloby a nie ako tvrdí žalobca, že rozhodujúca je len celková výška úveru a nie jej jednotlivé súčasti, z ktorých pozostáva. Pokiaľ sa nárok (celková výška úveru) skladá z istiny a poplatkov zaúčtovaných k istine (ak náklady spojené s poskytnutím úveru majú charakter poplatku, čo v tomto prípade podľa názoru súdu majú), v dôsledku považovania úveru za „úver bez poplatku" je nutné tento nárok vyhodnotiť ako nedôvodný. Na tom nič nemení ani tvrdenie žalobcu, že malo ísť o náklady, ktoré zaplatil žalobca predajcovi predmetu financovania (motorového vozidla)

ako províziu. Spotrebiteľ zaplatil za predmet financovania kúpnu cenu (jej časť bola krytá zloženou akontáciou, časť úverom a časť marketingovou akciou), a preto súd nevidí najmenší dôvod na to, aby hradil aj províziu predajcovi. Pokiaľ išlo o dohodu medzi žalobcom a predajcom, že v prípade predaja si bude predajca (ktorý pri predaji vystupoval aj ako zástupca žalobcu) účtovať províziu za to, že vykonáva v prospech neho činnosť ako obchodný zástupca, túto províziu musí hradiť žalobca a nie spotrebiteľ v podobe navýšenia úveru. Je potrebné uviesť, že tieto náklady sú uvedené v úverovej formulárovej zmluve žalobcu, ktorý (ako dodávateľ) za obsah zmluvy zodpovedá, pričom má ísť o náklady spojené s poskytnutím úveru (nie predajom), teda činnosťou vykonávanou v mene a v prospech žalobcu, ktorý je poskytovateľom úveru (úver neposkytol predajca ale žalobca) aj keď zmluva bola uzavretá v mene žalobcu predajcom (spoločnosťou AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s.) ako zástupcom žalobcu. Podľa článku 2 písm. b) Smernice EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu „obchodník“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá v rámci obchodných praktík, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely spadajúce do rámca jej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti, a ktokoľvek, kto koná v mene alebo v zastúpení obchodníka. Žalobca sa preto nemôže zbaviť zodpovednosti ani tým, že uvedie, že tieto náklady sú vecou predávajúceho a kupujúceho. Išlo o náklady, ktoré si žalobca premietol do úveru a tým úver navýšil.

Podľa § 517 ods. 2 OZ k ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v zmení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Aj keď žalovaný sa dostala do omeškania so splácaním jednotlivých splátok aj pred zosplatnením celého úveru listom zo dňa 09.12.2012, žalobca si v konaní uplatnil nárok na úroky z omeškania až odo dňa 18.12.2012 (počnúc nasledujúcim dňom po zosplatnení dňa 17.12.2012). Vzhľadom na to, že súd nemôže žalobcovi priznať nárok vo vyššom rozsahu, ako sám žalobca žiada (§ 153 ods. 2 O.s.p.), žalobcovi patrí úrok z omeškania až od 18.12.2012 do zaplatenia. Žalobca taktiež žiadal priznať úrok z omeškania v sadzbe 8,25% ročne, hoci základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania podľa návrhu žalobcu (18.12.2012) bola 0,75%, a teda by mal nárok na úrok z omeškania v sadzbe 8,75% (0,75% + 8%). Aj tu je súd viazaný návrhom žalobcu, a preto žalobcovi priznáva úrok z omeškania v rozsahu 8,25% ročne zo sumy 2.872,13 Eur od 18.12.2012 do zaplatenia.

V prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 2.872,13 Eur z uplatnených 4.502,45 Eur, čím úspech žalobcu (63,79%) prevyšuje úspech žalovaného (36,21%) o 27,58%. Žalobca si uplatnil právo na náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 270,- Eur a trovy právneho zastúpenia, ktoré v zákonnej lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. vyčíslil na sumu 936,66 Eur. Vyčíslené trovy právneho zastúpenia pozostávajú z tarifnej odmeny za 2 úkony právnej služby (1./ príprava a prevzatie zastúpenia a 2./ účasť na pojednávaní dňa 23.06.2015) 2 x 161,01 Eur + 2 x 8,39 Eur režijný paušál + 20% DPH; celkovej cestovnej náhrady vo výške 228,06 Eur za cestu na pojednávanie z Trenčína do Svidníka a späť (základná náhrada vo výške 156,36 Eur + náhrada za spotrebované pohonné hmoty 71,70 Eur) a náhrady za stratu času vo výške 302,04 Eur (2 x 4 hod. a 20 min. = 8 hod. 40 min - 18 polhodín za čas strávený cestou na pojednávanie a z pojednavania (TN - SK a späť) vo výške 302,04 Eur).

Súd preskúmal vyúčtovanie uplatnených trov žalobcu a rozhodol, že okrem práva na náhradu za zaplatený súdny poplatok by mal v prípade plného úspechu vo veci žalobca nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nasledujúco:

za úkony právnej služby:

1./ prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom ..... odmena 161,01 Eur + 8,04 Eur režijný paušál + 20% DPH (33,81 Eur) ..... 202,86 Eur

2./ účasť na pojednávaní dňa 23.06.2015 ..... odmena 161,01 Eur + 8,39 Eur režijný paušál + 20% DPH (33,88 Eur) ..... 203,28 Eur
---
spolu: 406,14 Eur Tarifná odmena 161,01 Eur/úkon je určená podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „AT“) z tarifnej hodnoty veci 4.502,45 Eur. Režijným paušálom je náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné podľa § 16 ods. 3 AT. Právny zástupca žalobcu je preukázateľne platiteľom dane z pridanej hodnoty (predložil osvedčenie o registrácie pre daň z pridanej hodnoty), a preto sa mu zvyšuje odmena a náhrady v zmysle § 18 ods. 3 AT o 20% DPH. V porovnaní s vyúčtovaním žalobcu súd nepriznal žalobcovi náhradu režijného paušálu za prevzatie a prípravu zastúpenia vo výške 8,39 Eur ale len vo výške 8,04 Eur (a aj z neho uplatnenú náhradu DPH) z dôvodu, že plnomocenstvo udelené žalobcom jeho právneho zástupcu je z roku 2014 a nie z roku 2015. Režijný paušál pri úkonoch v roku 2014 je vo výške 8,04 Eur (1/100 z výpočtového základu 804,- Eur).

cestovná náhrada:

a) základná cestovná náhrada za použitie motorového vozidla na cestu Trenčín (sídlo právneho zástupcu žalobcu) - Svidník (miesto pojednávania) a späť dňa 23.06.2015 podľa Opatrenia MPSVaR č. 632/2008 Z.z. ..... 2 x 356km x 0,183 Eur/km ..... 156,36 Eur

b) náhrada za spotrebované pohonné hmoty pri spotrebe 7,8 l/100km nafty (podľa predloženého osvedčenia o evidencii vozidla) a cene 1,291 Eur/liter .....71,70 Eur
---------- spolu: 228,06 Eur
náhrada za stratu času:

Náhrada za čas strávený cestou na pojednávanie dňa 23.06.2015 (Trenčín - Svidník a späť) 2x 4 hodiny a 20 minút = 18 polhodín x 16,78 Eur (13,89 Eur + DPH) v zmysle § 17 ods. 1 AT ..... 302,04 Eur

V prípade plného úspechu v konaní by tak mal žalobca nárok na náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok 270,- Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 936,24 Eur (406,14 Eur + 228,06 Eur + 302,04 Eur). Avšak vzhľadom na pomer úspechu v konaní mu súd priznáva právo na náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v rozsahu 74,47 Eur (27,58% z 270,- Eur) a náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu 258,21 Eur (27,58% z 936,24 Eur), ktoré je žalovaný povinný nahradiť na účet jeho právneho zástupcu v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku..

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

4. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné.

5. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).